

[Ministeren for Grønland.]

er kun ca. 270 af disse, der er tjenestemænd. Dette personel kan vel næppe heller betragtes som administrationspersonale i den udstrækning, det ærede medlem antydede. Bygge- og værkstedstjenesten beskæftiger ca. 900 mand, telestationerne ca. 500 mand, elværkerne ca. 150 mand, og Grønlands tekniske Organisation har ca. 200 personer i Grønland. Kulbruddet har ca. 300, og fabriks- og produktionsanlæggene, d. v. s. i første række industrien, beskæftiger ca. 1.400 personer. Vil det ærede medlem uden videre anse disse personer for administrationspersonale?

Jeg kan oplyse, at den grønlandske centraladministration, inklusive kæmnervæsenet, omfatter ca. 350 mand, og her må det ærede medlem erindre, at der er tale om et administrationsanliggende, der er spredt over en kyststrækning på henved 2.000 km med vanskelige samfærdsels- og kommunikationsforhold i det hele taget. Dertil kommer skibsværft, vandværker, fiskeriundersøgelser, geologer, kirken og forsynings-tjenesten, som det ærede medlem omtalte, og det skal vel også anføres, at af det samlede ansatte personel, det ærede medlem omtalte, er det kun mellem 10 og 11 pct., der er tjenestemandsansatte.

Lad mig endelig føje til, at ministeriet for Grønland var et af de første områder, der søgte kontakt med administrationsrådets formand netop for at få gennemgået de administrationsproblemer, vi har i Grønland.

Jeg har — som jeg sagde før, ikke mindst med henblik på morgendagens overskrifter i pressen — fundet det påkrævet at gøre disse bemærkninger, og jeg vil føje til, at jeg håber meget, at det ærede medlems vurdering af talmateriale på andre områder er bedre funderet.

Henry Christensen: Det var naturligvis meget interessant at høre den højtærede finansminister gå ind i en mere indgående ideologisk debat om liberalisme og socialisme og vende tilbage til økonomerne og teorierne for århundredskiftet, og det kunne være meget fristende at fordybe sig nærmere i de følgeslutninger, der kunne drages af de betragtninger over disse teorier, der har været fremført. Jeg skal i det væsentlige modstå fristelsen, men vil dog gerne sige én ting.

Man må vel for det første sige, at for meget af det, som hørte til de ældre teorier på begge hold, lå tidligere tiders forudsætninger til grund, og at der naturligvis også, som tiden er gået, har måttet ryddes op i et og andet på begge hold. Men min bedømmelse er, at den liberale samfundsopfattelse har sejret langt mere end den socialistiske, at det i alt væsentligt er den liberale samfundsopfattelse, den private erhvervsvirksomhed, den private produktionsformidling, der har været styrken i den kolossale udvikling, vort samfund og alle de vest-europæiske samfund er undergået. I virkeligheden, synes jeg, har vi en lang række eksempler på, at socialistiske ledelser har accepteret rigtigheden af, at liberale produktionssynspunkter måtte være drivkraften i en økonomisk udvikling. At et moderne samfund og en moderne økonomi i mange henseender stiller krav om planlægning, også fra statsmagtens side, for samfundsøkonomiens vedkommende, er en helt anden ting. Det accepterer jeg, og det accepterer man vel på liberalt hold i dag i stærkere grad, end man gjorde tidligere. Den indrømmelse — hvis finansministeren kalder det en indrømmelse — vil jeg gerne give ham, men jeg vil fastholde det, som er mit grundsyn på dette område.

Hvad angår den aktuelle situation, var ministeren inde på betragtninger over, at hvis man ville bevare den fulde beskæftigelse, måtte man fortsætte, forstod jeg nærmest, med et stigende kasseoverskud eller noget i den retning. Jeg tror, alle politiske partier sætter det som en væsentlig opgave at søge den fulde beskæftigelse bevaret. Det, vi kan diskutere, er forudsætningerne for, at den fulde beskæftigelse kan bevares på et sundt og produktivt grundlag. Men det, som man mere aktuelt kan diskutere som det, der kan sikre den fulde beskæftigelse, hvad er det? Ja, ministeren bruger det gamle udtryk „tryk på kedlen“ og siger, at man må forsøge at dæmpe dette tryk, og det kan man selvfølgelig gøre ved at hælde lidt koldt vand i kedlen. Men det ville måske være fornuftigt og mere økonomisk, om man søgte at afpasse temperaturen, således at trykket i kedlen blev mere afbalanceret.

Hvad mener jeg nu med det billede? Med det billede mener jeg, at det måske kan være fornuftigt at søge at dæmpe de faktorer, der